

“ ఆ ది పీ ర్వ్ ము ” - విష్ విడ్కోన సర్వస్వము

“ బిష్ణుష్టోర్ భ్యాన్ము ”

పుణ్యంచరథరం విష్ణుం షణితర్వ్రం చతుర్వ్యుజము ।
తుభ్రస్తతదనం భ్యాయేత్ సర్వవిష్ణోహశింతయే ॥

“ త్రీవిష్ భ్యాన్ము ”

స్తుప్సుభ్యుం తుండేత నైరియం కృపానిధి ।
పాతా ప్రో భణిత్తైలేష భ్రక్తంధో దయోనిధి ॥

“ ఏహోభార్త త్రీవిష ఫ్లాము ”

వ్యోపాయుషోష్ట లుఱ నిష్ఠుతమప్రమేయం । లుణ్యం తవిత్తుతుథ పాఠతూరం జితం చ ।
యే ఘారతం సతుభిగచ్ఛతి తిచ్ఛతోనం । కిం తప్ప లుత్సరజ్లైరఘాశిచ్చేన్ ॥

“ అధి సంకల్పః ॥

తీమదాదిపరాహాక్రితే, విరాజమసగ్స్య, దేవదేవిశత్తమస్య, జగద్రుక్కణార్, మపతీర్షస్య, తీమదఖలాతిశీచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, తీవేజ్ఞాటేవ్యరస్సామిగ్ని, అసుగ్రహప్రసాదేగ్న, సర్వేషార, భక్తజనానార, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థైవ్యరస్సాభవృద్ధస్థరం, విషూచికాత్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ సివారణారం
సర్వాశ్చ, నివృత్తిద్వారా, సకలతేయో2 భవృద్ధస్థరం, ధర్మార్, కమమొక్కాఖ్, చతుర్విధ, పురుషార్ ఘల
సిద్ధస్థరం, వాజ్ఞానికాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాశు, నిబర్ణణార్, సమస్త, పాపక్కయార్ చం చ, తీమస్తహశారాతే,
ఆదిపర్వాశి, యథారక్తి, వికిషేషింశ, వింశాధ్యాయంతర్గత, శ్లోకంపారాయణం, ఆచార్యముఖేగ,

కరిష్మామహే ॥

“ వ్యోప్ భ్యాన్ము ”

వ్యోపం తశిష్టాప్తారం జ్ఞేః పౌత్రతుక్ల్యాహము ।
తరిషరిత్తుసిం తందే శుక్తతెతం తపోనిధిము ॥

వ్యోపాయ విష్ణురఽపాయ వ్యోపరఽపాయ విష్ణుతే ।
న్మాలే తై లుత్సునాధయే, తేనిష్టాయ న్మాలేహతుః ॥

అధ్యాయః-19 ఏకోనవింశో2ధ్యాయః ఆస్తీకపర్వ
దేవైరమృతపానమ్, దేవాసురసజ్గామే తేషాం విజయశ్చ
అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి అమృతమఘనసమాప్తిర్మానైకోనవింశో2ధ్యాయః

సౌతిరువాచ

తతో మహీం లవణజలం చ సాగరం మహాసురాః ప్రవిషిషురద్దితాః సురైః ।
వియద్గతం జ్యలితహలతాశనప్రభం సుదర్శనం పరికుపితం నిశమ్య తే ॥ 19 - 29 ॥

తతః సురైర్వ్యజయమవాప్య మఘసురః స్వమేమ దేశం గమితః సుపూజితః ।
వినాద్య ఖం దివమపి చైవ సర్వశః తతో గతాః సలిలధరా యథాగతమ్ ॥ 19 - 30 ॥

తతో2మృతం సునిహితమేవ చక్రిరే సురాః పరాం ముదమభిగమ్య పుష్టులామ్ ।
దదౌ చ తం నిధిమఘుతస్య రక్షితుం కిరీటినే బలభిద్ అథామరైః సహ ॥ 19 - 31 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి అమృతమఘనసమాప్తిర్మానైకోనవింశో2ధ్యాయః

సౌపర్ణోసాధ్యానమ్-1 అధ్యాయః-20 వింశో2ధ్యాయః ఆస్తీకపర్వ
కద్రూవినతయోః పణబష్ఠః, కద్ర్య సర్వాణాం శపనమ్, బ్రహ్మాణా తదనుమోదనం చ.
అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి సౌపర్ణో వింశో2ధ్యాయః ॥ 20 ॥

సౌతిరువాచ

ఏతత్తే కథితం సర్వమఘుతం మథితం యథా ।
యత్ర సో2స్వః సముత్పన్సుః శ్రీమానతులవిక్రమః ॥ 20 - 01 ॥

యం నిశమ్య తదా కద్రూర్వినతామ్ ఇదమబ్రహ్మిత్ ।
ఉచ్ఛైఃశ్రవా హి కిం వర్ణో భద్రే ప్రబ్రహాహి మాచిరమ్ ॥ 20 - 02 ॥

వినతోవాచ

శ్వేత ఏవాశ్వరాజో2యం కిం వా త్వం మయ్యనే శుభే ।
బ్రహ్మాహి వర్ణం త్వమస్యస్య తతో2త్ర విపణావహే ॥ 20 - 03 ॥

కందురువాచ

కృష్ణవాలమహం మన్యే హయమేన పుచిస్మైతే ।
ఏహి సార్థం మయా దీవ్య దాసీభావాయ భామిని ॥

॥ 20 - 04 ॥

సౌతిరువాచ

ఏవం తే సమయం కృత్వా దాసీభావాయ వై మిథః ।
జగ్నైతుః స్వగృహోనేవ శ్యోద్రజ్ఞ్యావ ఇతి స్మ హ ॥

॥ 20 - 05 ॥

తత్తః పుత్రసహస్రం తు కందుర్జిహ్నం చికీర్షతీ ।
అజ్ఞాపయామాస తదా వాలా భూత్వాజ్ఞానప్రభాః ॥

॥ 20 - 06 ॥

ఆవిశధ్వం హయం క్షీప్రం దాసీ న స్యామహం యథా ।
నావపద్యాన్ యే వాక్యం తాజ్ఞాశాప భుజజ్ఞమాన్ ॥

॥ 20 - 07 ॥

సర్వసతే వర్తమానే పావకో వః ప్రథక్ష్యతి ।
జనమేజయస్య రాజర్వేః పాణ్ణవేయస్య ధీమతః ॥

॥ 20 - 08 ॥

శాపమేనం తు శుశ్రావ స్వయమేవ పితామహః ।
అతిక్రూరం సముత్సుష్టం కంద్రా దైవాదతీవ హి ॥

॥ 20 - 09 ॥

సార్థం దేవగణైః సర్వైర్వాచం తామన్యమోదత ।
బహుత్యం ప్రేక్ష్య సర్వాణాం ప్రజానాం హితకామ్యయా ॥

॥ 20 - 10 ॥

తిగ్నైర్యవిషా హ్యేతే దన్ధశూకా మహోబలాః ।
తేషాం తీక్ష్ణావిషత్వాంధి ప్రజానాం చ హితాయ చ ॥

॥ 20 - 11 ॥

యుక్తం మాత్రా కృతం తేషాం పరపీడోపసర్విణామ్ ।
అన్యేషామపి సత్యానాం నిత్యం దోషపరాస్తు యే ॥

॥ 20 - 12 ॥

తేషాం ప్రాణాంత్రకో దణ్ణో దైవేన వినిషాత్యతే ।
ఏవం సమ్మాష్య దేవస్తు పూజ్య కందుం చ తాం తదా ॥

॥ 20 - 13 ॥

అహాయ కశ్యపం దేవ ఇదం వచనమబ్రహ్మిత్ ।
యదేతే దన్ధశూకాశ్చ సర్వా జాతాష్ట్యయానఘు ॥

॥ 20 - 14 ॥

విషోల్మణా మహాభోగా మాత్రా శప్తః పరంతప |
తత్త మన్యస్యయా తాత న కర్తవ్యః కథంచన ||

॥ 20 - 15 ॥

దృష్టం పురాతనం చేయతద్యజ్ఞే సర్వవినాశనమ్ |
ఇత్యక్యు సృష్టికృద్దేవత్తం ప్రసాద్య ప్రజాపతిమ్ |
ప్రాదాద్విషహారీం విద్యం కశ్యపాయ మహాత్మనే ||

॥ 20 - 16 ॥

“శ్రీహైత్తిక” - మహాభారతంలోని క్షిప్తమైన ఖ్యాతములకు విష్టేత్తణ

సుపుప్తితః స్యాదఫలః ఫలితః స్యాద్ దురారుహః |
అపక్వః పక్వసంకాశః న తు శీర్యేత కర్మాచిత్ ||

వైనం ఛందాంసి వృజినాత్ తారయంతి మాయావినం మాయయా వర్తమానమ్ |
నీడం శకుంతా ఇవ జాతపణ్ణాః ఛందాంస్యనం ప్రజహోత్యంతకాలే ||

సాముద్రికం వణిజం చోరపూర్వం శలాకధూర్తం చ చికిత్సకం చ |
అరిం చ మిత్రం చ కుశీలవం చ వైతాన్ సాష్టే త్వధికుర్విత సప్త ||

నష్టం సముద్రే పతితం నష్టం వాక్యమశృంగాతి |
అనాత్మని బ్రతం నష్టం నష్టం హతమనగ్నికమ్ ||

ఃః “గౌతమింద్ర నాము స్తంతోర్నమ్” ఃః

- “॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥
- స యదక్కరపదబ్లష్టం మాత్రాహీసం చ యద్భవేత్తి ,
తత్సర్వం క్షమ్యాతాం దేవ నారాయణ సమోగ్సుతే ॥
- “॥ అథ లిఖక్కేమ ప్రార్థనా ॥
- స సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వసంతు నిరామయః ,
సర్వేభద్రాణి పశ్చంతు మణకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్యవేత్తి ॥
- “॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥
- స కాయేన వాచా మనసేంలియిర్మా బుద్ధుత్తునా ఏ ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ,
కరిష్మి యద్భుత్తకలం పరమై నారాయణయేతి సమర్పయమి ॥
- “॥ అథ మంగళమ్ ॥
- స శ్రియః కార్మాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ,
లీవేజ్యాటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥